

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 7. kesäkuuta 2024
(OR. en)

10679/24

PECHE 218

SAATE

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	7. kesäkuuta 2024
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2024) 235 final
Asia:	KOMMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE Kestävä kalastus EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2025

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2024) 235 final.

Liite: COM(2024) 235 final

Bryssel 7.6.2024
COM(2024) 235 final

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Kestävä kalastus EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2025

{SWD(2024) 139 final}

KOMISSIION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Kestävä kalastus EU:ssa: tilannekatsaus ja suuntaviivat vuodeksi 2025

1. JOHDANTO

Tässä tiedonannossa annetaan tietoja Euroopan kalastuksen tilasta, jota seurattiin vuonna 2023. Siinä annetaan myös suuntaviivoja vuoden 2025 kalastusmahdollisuuksia koskevia komission ehdotuksia ja kolmansien maiden kanssa käytäviä neuvotteluja varten. Tavoitteena on parantaa kalastajien selviytymiskykyä, edistää kalakantojen elpymistä kohti kestävän enimmäistuoton tasoa ja säilyttää terveet kannat kestävän enimmäistuoton tasolla.

Huomattavasti harvempia kalakantoja ylikalastetaan nyt kuin vuonna 2003. Kalastajat saavat sosioekonomisia hyötyjä kannoista, joita on hoidettu terveemmällä tasolla jo jonkin aikaa. Vaikka polttoaineiden hinnat ovat laskeneet, energia oli vuosina 2023–2024 edelleen yksi EU:n kalastuslaivaston suurimmista kustannuseristä ja pienentää edelleen saavutettua voittoa. Komission ehdottamat käynnissä olevat toimet¹ kalastus- ja vesiviljelyalan energiasiirtymän tukemiseksi ovat näin ollen olennaisen tärkeitä alan sosioekonomisen selviytymiskyvyn vahvistamiseksi. Toimilla autetaan alaa vähentämään sen riippuvuutta fossiilisten polttoaineiden käytöstä.

EU:n kalastus- ja vesiviljelyalan keskeiset haasteet, niiden ratkaisemiseksi ehdotetut toimet ja EU:n kalastusalan häiriönsietokyvyn parantamistarpeet esiteltiin **kalastus- ja meripaketissa**². Tämän jälkeen käytiin tiivistä vuoropuhelua sidosryhmien kanssa ja haettiin niiltä palautetta. Nyt on aika tarkastella tilannetta laajemmasta näkökulmasta näiden välittömien haasteiden ja tarpeiden lisäksi ja arvioida EU:n kalastus- ja vesiviljelyalan tilaa saatavilla olevan näytön sekä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien näkemysten perusteella. Komissio käynnistää yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen, jäljempänä 'YKP-asetus',³ kattavan arvioinnin, joka perustuu paketista saatuun palautteeseen ja eri sidosryhmien yksilöimiin esteisiin, jotka liittyvät alan sujuvaan siirtymiseen energiatehokkuuteen ja kaikkien YKP:n osatekijöiden onnistuneeseen täytäntöönpanoon.

Tässä arvioinnissa tarkastellaan kymmentä vuotta (2014–2024), joina YKP-asetusta on pantu täytäntöön. Siinä tarkastellaan kalastus-, vesiviljely-, ympäristö-, kauppa-, laajentumis-, terveys-, eläinten hyvinvointi- ja tutkimuspolitiikan kehitystä, viimeaikaisia poliittisia kehityskulkuja, muuttuvaa geopoliittista kontekstia ja vaikutuksia EU:n kalastuspolitiikkaan. Arviointi kattaa myös kalastussuhteiden muuttuneen dynamiikan yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) ulkoisessa ulottuvuudessa, muun muassa Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisen

¹ COM(2023) 100 final.

² COM(2023) 100 final, COM(2023) 101 final, COM(2023) 102 final, ja COM(2023) 103 final.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta.

EU:sta ja suhteet Koillis-Atlantin rannikkovaltioiden kanssa ja niiden välillä. Tämä on olennaisen tärkeää, jotta saadaan kokonaisvaltainen käsitys siitä, miten asetus ja välineet toimivat, ja jotta voidaan valmistella tulevien vuosien toimia.

2. EDISTYMINEN KESTÄVÄN KALASTUKSEN SAAVUTTAMISESSA EU:SSA

Kannan kalastus on kestävä eli kestävänsä enimmäistuotonsa (MSY) tasolla, kun todellisen kalastuskuolevuuden (F) ja MSY:n mukaisen kalastuskuolevuuden suhde (F_{MSY}) on enintään 1.⁴ Kalastajien ja kansallisten viranomaisten toteuttamat toimet sekä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission sitoutuminen kalastuksen vastuulliseen hoitoon ovat tehneet kalastuksesta kestävämpää, ja liikakalastusta kohdistuu EU:ssa huomattavasti harvempiin kalakantoihin.

EU:n missio ”Ennallistetaan valtameriä ja vesistöjä vuoteen 2030 mennessä”⁵ edistää monenlaisia ratkaisuja meriekosysteemien, makean veden ekosysteemien ja niiden biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi ja ennallistamiseksi, saastumisen torjumiseksi ja kestävänsä kalastuksen tukemiseksi. Näin ollen se edistää myös EU:n meriä koskevan toimintasuunnitelman⁶ täytäntöönpanoa.

Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) päivittää vuosittain kalakantojen tasosta saatavilla olevat tiedot verraten niitä yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteisiin. Vuonna 2003 keskimääräinen kalastuskuolevuus Koillis-Atlantilla⁷ oli 53 prosenttia **suurempi** kuin F_{MSY} -tavoite. Viimeisin arviointi osoittaa, että kuolevuus on laskenut asteittain 42 prosenttiin **alle** F_{MSY} :n vuonna 2022. Keskiarvon sisällä on kuitenkin huomattavaa vaihtelua. F_{MSY} :n yläpuolella kalastetaan edelleen 25:tä kalakantaa, kun taas kyseisen arvon puitteissa kalastetaan 58:aa kalakantaa. Kalastuskuolevuus on laskenut jyrkästi kaikilla alueilla. Alhaisimmillaan se on **Biskajanlahden** ja **Iberianmeren** rannikkoalueilla sekä **laajalle levinneiden kantojen** (esimerkiksi makrillin, mustakitaturskan, piikkimakrillin ja sillin) kohdalla. Pohjanmerellä keskimääräinen kuolevuus on edelleen korkeammalla tasolla kuin muilla alueilla.

Välimerellä ja Mustallamerellä pyyntipaineen (F/F_{MSY}) mediaanitaso oli korkeimmillaan 1,90 vuonna 2007, tasoittui 1,87:ään vuosina 2008–2011 ja on sen jälkeen laskenut. Viimeisten kolmen vuoden aikana pyyntipaine laski 1,59:stä 1,20:een (vuonna 2022), mikä oli alhaisin arvo sitten vuoden 2003. Tämä suuntaus on yhdenmukainen kaikilla osa-alueilla. Kalastuspaine on Välimerellä ja Mustallamerellä silti edelleen 20 prosenttia kestäväksi katsottua mediaanitasoa suurempi.

Koillis-Atlantin kalakannat ovat nykyisin keskimäärin kalastuskuolevuutta koskevien poliittisten tavoitteiden mukaisessa vaihteluvälissä. Vaikka kestävyys saavuttamisessa on edistytty hyvin vuonna 2023, edistystä tarvitaan lisää erityisesti Välimerellä ja Mustallamerellä.

⁴ Yksityiskohtainen analyysi kestävänsä enimmäistuoton mukaisesta kalastuskuolevuudesta ja kalakantojen biomassatilanteesta kaikilla merialueilla on liitteenä olevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan 1 jaksossa.

⁵ https://research-and-innovation.ec.europa.eu/funding/funding-opportunities/funding-programmes-and-open-calls/horizon-europe/eu-missions-horizon-europe/restore-our-ocean-and-waters_fi

⁶ COM(2023) 102 final.

⁷ Tässä kohdassa ’Koillis-Atlantilla’ tarkoitetaan elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) alueen 27 kantoja.

Tiedeyhteisö tutkii aktiivisesti, missä määrin muut tekijät kuin kalastus, kuten valtamerten lämpeneminen, happamoituminen, saastuminen ja merten happivaje, ovat saattaneet heikentää kalastuksen tuottavuutta, vaikkakin tietämyksessä on edelleen puutteita. Ilmaston lajien levinneisyydessä aiheuttamien muutosten⁸ lisäksi tiedetään varmuudella, että planktonlajit ja planktonin kukinnan ajoitus ja laajuus ovat muuttuneet.⁹ Myös planktonin määrä¹⁰ ja maalta peräisin olevat ravinnepäästöt¹¹ ovat vähentyneet huomattavasti vuosina 2015–2019. Nämä muutokset ovat saattaneet heikentää kalakantojen tuottavuutta.

Välimeren keskisten ja itäisten alueiden katsotaan olevan alttiimpia ilmastonmuutokselle. Tämä johtuu trooppisista vesistä peräisin olevien haitallisten lajien (kuten Välimeren Suezin kanavan kautta vaeltaneiden ja muiden lajien) aiheuttamista kasvavista paineista, veden lämpötilan noususta ja vähäisemmistä merivirtauksista. Viimeksi mainittu tekijä vähentää veteen liuenneen hapen määrää.

2.1. Kalastusmahdollisuudet vuonna 2024

Kalastusmahdollisuudet ovat tärkeä väline kestävässä kalastuksenhoidossa. Atlantilla, Itämerellä ja Skagerrakissa/Kattegatissa kalastusmahdollisuudet määritetään pääasiassa saalisrajoituksina (jotka ilmaisevat suurimman sallitun saaliin, TAC).

Itämeren ja sen jokien ympäristön tila poikkeaa merkittävästi muiden merialueiden tilasta ja vaikuttaa edelleen kalakantoihin ja niiden kehitykseen. Itämereen kohdistuu nykyisin **monenlaisia paineita**, jotka ovat johtaneet biologisen monimuotoisuuden vähenemiseen.¹² Paineisiin kuuluvat ravinnepäästöjen aiheuttama rehevöityminen ja jatkuvasti korkeat epäpuhtauspitoisuudet. Tämä johtuu osittain siitä, että EU:n lainsäädäntöä ei ole pantu täytäntöön.¹³ Yksi parhaillaan tutkittava mahdollinen luontopohjainen ratkaisu on simpukoiden käyttö. Ne voivat nopeasti pysäyttää rehevöitymisen, ennallistaa happivajeesta kärsineet ”kuolleet alueet” ja sitoa hiiltä yhtä tehokkaasti kuin metsät maa-alueilla. Näiden ulkoisten paineiden lisäksi myös puutteilla punnitusta ja saaliiden kirjaamista koskevien EU:n sääntöjen täytäntöönpanossa voi olla merkittävä rooli Itämeren kalakantojen pienenemisessä.

Itämeren kymmenestä kalastuksesta neljässä (läntinen silakka, molemmat turskakannat ja pääaltaan lohi) ei enää kalasteta kohdennetusti, ja näitä lajeja saa purkaa pelkkänä sivusaaliina. Loput kalastuksen kohteena olevat kannat ovat muut pelagiset kannat (kilohaili

⁸ [Ilmastonmuutos ja yhteinen kalastuspolitiikka – Euroopan komissio \(europa.eu\)](#)

⁹ Ajelehtivat mikroskooppiset levät ja eläimet muodostavat pelagisen ravintoverkon perustan ja ovat kalojen, äyriäisten ja merilintujen suora tai epäsuora ravinnonlähde. <https://oap.ospar.org/en/ospar-assessments/quality-status-reports/qsr-2023/indicator-assessments/changes-plankton-biomass-abundance/>

¹⁰ <https://oap.ospar.org/en/ospar-assessments/quality-status-reports/qsr-2023/indicator-assessments/changes-plankton-biomass-abundance/>

¹¹ <https://oap.ospar.org/en/ospar-assessments/quality-status-reports/qsr-2023/indicator-assessments/changes-plankton-biomass-abundance/>

¹² HELCOM Quality status report 2023 (HOLAS 3): <https://helcom.fi/wp-content/uploads/2023/10/State-of-the-Baltic-Sea-2023.pdf>

¹³ Tällä viitataan etenkin seuraaviin: nitraattidirektiivi, yhdyskuntajätevesien käsittelyä koskeva direktiivi, meristrategiapuitedirektiivi, vesipolitiikan puitedirektiivi, luonnonsuojeludirektiivit, jätepuitedirektiivi, merten aluesuunnittelua koskeva direktiivi, kertakäyttöisiä muovituotteita koskeva direktiivi, yhteisestä kalastuspolitiikasta annettu asetus, yhdenmety meripolitiikka ja yhteinen maatalouspolitiikka.

ja silakka Itämeren keskiosassa, Pohjanlahdella ja Riianlahdella) ja punakampela, joiden saalisrajoitukset on vahvistettu kestävän enimmäistuoton mukaisesti, sekä Pohjanlahden ja Suomenlahden lohi, jonka saalisrajoitukset on vahvistettu ennalta varautuvan lähestymistavan mukaisesti.

Itämeren monivuotisessa suunnitelmassa¹⁴ esitetään monia välineitä huonokuntoisten kalakantojen elvyttämiseksi. Niitä ovat kohdennetun kalastuksen keskeyttäminen, TACien asettaminen suositeltujen enimmäistasojen alapuolelle, kutualueiden rauhoittaminen kutuaikoina ja virkistyskalastuksen rajoittaminen. Kalakannat eivät kuitenkaan elvy, elleivät jäsenvaltiot sovelta EU:n lainsäädäntöä ja pane sitä kaikilta osin täytäntöön. Ministerikokouksen *Our Baltic 2020* -julkilausumassa sitouduttiin panemaan EU:n lainsäädäntö kaikilta osin täytäntöön. Tämän toteuttaminen nyt on elintärkeää.¹⁵ Toinen *Our Baltic* -konferenssi pidettiin 29. syyskuuta 2023, ja siellä esiteltiin edistymiskertomus vuonna 2020 tehtyjen sitoumusten toteutumisesta.¹⁶

Pilaantumisen, rehevöitymisen ja ilmastonmuutoksen meren ekosysteemeihin, kalastukseen ja vesiviljelyyn kohdistuvien vaikutusten torjumiseksi on tärkeää aloittaa tiedeyhteisön panoksesta. Tutkimukset auttavat päätöksentekijöitä tekemään tietoon perustuvia päätöksiä ja panemaan kaikilta osin täytäntöön **kalastuksen ja vesiviljelyn hoidossa sovellettavan ekosysteemilähtöisen lähestymistavan**, joka on yksi yhteisen kalastuspolitiikan keskeisistä periaatteista ja paras tapa saavuttaa sen tavoitteet.

EU:n vesillä **Atlantilla ja Skagerrakissa/Kattegatissa** kalakantoihin kohdistuu vähemmän paineita ja ympäristöolosuhteet ovat erilaiset. Näillä merialueilla EU on hoitanut 29:ää kalakantaa kestäväällä tavalla ja saanut aikaan useita myönteisiä tuloksia. Viiden kalakannan kohdalla TACit ovat korkeammat vuonna 2024. Biskajanlahden kalastajat ovat toteuttaneet merkittäviä toimia kalakantojen hoitamiseksi hyvin, mikä on johtanut kalastukseen kestävän enimmäistuoton mukaisesti jo useiden vuosien ajan, kuten tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean vuoden 2022 raportista käy ilmi. Kalastajien ponnisteluista huolimatta kalastusmahdollisuudet vähenivät tällä alueella huomattavasti vuonna 2024, mikä johtui lakisääteisestä velvoitteesta pysyä kestävän enimmäistuoton tasolla.

Suurin osa EU:n kannoista jaetaan nyt **Koillis-Atlantin rannikkovaltioiden** kanssa. **Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa jaettavien** yli 85 TACin osalta EU ja Yhdistynyt kuningaskunta sopivat TACEista vuodeksi 2024 parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen perusteella kauppaj ja yhteistyösopimuksessa¹⁷ asetetussa määrääjassa. Suurin osa TACEista vahvistettiin kestävän enimmäistuoton mukaisesti, jos lausuntoja oli käytettävissä. Kansainväliseltä merentutkimusneuvostolta (ICES) saatiin vuodelle 2024 kymmenen kannan osalta pyynnin rajoittamista nollaan koskeva lausunto. Näistä yhdeksän kannan osalta EU ja

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1139, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta (EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1).

¹⁵ https://commission.europa.eu/system/files/2020-09/ministerial_declaration_our_baltic_conference.pdf

¹⁶ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/2e76afa1-5695-11ee-9220-01aa75ed71a1>

¹⁷ Kauppaj ja yhteistyösopimus Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan välillä (EUVL L 149, 30.4.2021, s. 10).

Yhdistynyt kuningaskunta sopivat EU:n oikeudellisen kehyksen puitteissa alhaisten sivusaaliita koskevien TACien asettamisesta vuodelle 2024 sellaisten tilanteiden ehkäisemiseksi, joissa sekakalastus estyy. Yhden kannan osalta EU ja Yhdistynyt kuningaskunta sopivat, että kannalle vahvistetaan vuodelle 2024 tieteelliseen seurantaan liittyvä TAC ICESin TACia koskevan lausunnon perusteella.¹⁸

EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan kalastuksen erityiskomitean puitteissa sopima jaettujen kantojen hoidon parantaminen, erityisesti hoitoalueiden määrittäminen ICESin käyttämien arviointiyksiköiden mukaan, oli välttämätöntä jaettujen kantojen kestävän hoidon parantamiseksi ja jotta päästäisiin nopeasti tyydyttävään sopimukseen.¹⁹

Useimmissa **EU:n, Norjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan** Pohjanmerellä yhteisissä kannoissa on näkyvissä myönteinen suuntaus. EU, Norja ja Yhdistynyt kuningaskunta sopivat näiden kantojen osalta vahvistavansa TACit vuodelle 2024 MSY-lausunnon mukaisiksi. TACEja koskeva sopimus sisältää turskaa koskevan lisäyksen, koska turskan TAC on varovaisuussyistä asetettu MSY-lausuntoa alemmalle tasolle. Kahden muun kannan TACit asetettiin MSY-pistearvoa alemmalle tasolle, jotta voidaan ottaa huomioon niiden vuorovaikutus turskan kanssa sekakalastuksessa. Pohjanmeren sillin TACit vahvistettiin tieteellisten lausuntojen mukaisesti, ja osapuolet sopivat jatkavansa saalisrajoituksia Skagerrakissa/Kattegatissa lieventääkseen vaikutuksia läntisen Itämeren vähentyneeseen silakkakantaan. Kahden arvioidun **kahdenvälisesti Norjan kanssa Skagerrakissa/Kattegatissa hallinnoidun** kannan TACit vahvistettiin kestävää enimmäistuottoa koskevan lausunnon tai varovaisuusperiaatteen mukaisen lausunnon²⁰ mukaisesti.

Makrillin, mustakitaturskan ja Atlantin-Skandinavian sillin kantojen, jotka ovat **levinneet laajalti** Koillis-Atlantille,²¹ osalta rannikkovaltiot²² sopivat vuoden 2024 TACien yhteisen tason vahvistamisesta kestävän enimmäistuoton tasolle. Jakojärjestelyjen puuttuessa ja joidenkin osapuolten toteutettua yksipuolisia toimia, kuten liiallisia siirtoja vuoden sisällä, rannikkovaltioiden ja kalastusosapuolten kiintiöiden kokonaismäärä ylittää kuitenkin edelleen sovitut kokonais-TACit. Tämä heikentää entisestään näiden kantojen kestävyyttä, haittaa rannikkovaltioiden sopimusten tekemisessä saavutettua edistystä ja on yleisesti kuormittanut

¹⁸ Yhdistyneen kuningaskunnan ja Euroopan unionin vuoden 2024 kalastusneuvotteluista sovittu kirjallinen pöytäkirja: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2023-12/2024-eu-uk-fisheries-consultations_en.pdf

¹⁹ Kalastuksen erityiskomitean kokouspöytäkirjat: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/relations-non-eu-countries/relations-united-kingdom/eu-uk-trade-and-cooperation-agreement/meetings-eu-uk-partnership-council-and-specialised-committees-under-trade-and-cooperation-agreement/specialised-committee-fisheries_fi

²⁰ Pöytäkirja Norjan ja Euroopan unionin välisissä Skagerrakin ja Kattegatin vuoden 2024 kalastuksen sääntelyä koskevista kalastusneuvotteluissa sovitusta päätelmästä: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/document/download/675ccb20-4b1c-456e-b13c-8e7b853002e3_en?filename=2023-12-08-EU-NO-Skagerrak-Agreed-Record-2024.pdf

²¹ <https://www.ices.dk/community/groups/pages/wgwide.aspx>. Laajalle levinneitä kantoja käsittelevä työryhmä (WGwide) kokoaa ja analysoi tietoja suurista pelagisten lajien kannoista sekä muista laajalle levinneistä ja laajasti vaeltavista lajeista.

²² Näitä kantoja hoitavia Koillis-Atlantin rannikkovaltioita ovat Euroopan unionin jäsenvaltiot, Yhdistynyt kuningaskunta, Norja, Islanti, Färsaaret, Grönlandi ja Venäjän federaatio.

yhteistyötä näillä foorumeilla. EU on edelleen sitoutunut saavuttamaan silliä koskeissa keskusteluissa kestävän tuloksen. Se jatkaa aktiivista keskustelua muiden rannikkovaltioiden ja kalastusosapuolten kanssa tavoitteena saada aikaan uusia kattavia jakojärjestelyjä näiden kantojen kestävää hoitoa varten.

Välimeren ja Mustanmeren alueella harjoitetaan monilajikalastusta, ja monet kalakannat ovat yhteisiä kolmansien maiden kanssa. Kalastuskuolevuus on joidenkin kantojen osalta lähestynyt kestävää tasoa. Vuonna 2021 26 kalakantaa saavutti F_{MSY} -tason tai alhaisemman tason, mutta 38:aa kalakantaa kalastetaan edelleen yli kestävän tason. Toimia on jatkettava kalastuksen vähentämiseksi ja kestävän enimmäistuoton saavuttamiseksi. Tätä varten valtioiden on sovellettava Läntisen Välimeren monivuotista suunnitelmaa²³ ja Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) vuoden 2030 strategiaa²⁴. Vuoden 2024 kalastusmahdollisuudet ovat niiden merkittävien toimenpiteiden mukaisia, jotka hyväksyttiin vuoden 2023 kalastusmahdollisuuksia koskevassa asetuksessa Läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanemiseksi.

Läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman siirtymävaiheessa ja kestävän enimmäistuoton saavuttamiseksi vuoteen 2025 mennessä vuoden 2024 kalastusmahdollisuuksissa²⁵ sovelletaan **yhdennettyä lähestymistapaa**. Se perustuu hallinnointivälineisiin ja sellaisen korvausmekanismin kehittämiseen, joka kannustaa valtioita käyttämään valikoivampia pyydyksiä ja kieltämään kalastuksen tietyillä alueilla. Jäsenvaltioita kannustetaan käyttämään edelleen tätä mekanismia. Neuvosto on myös vahvistanut liikakalastuksesta eniten kärsiviä syvänmeren katkarapuja koskevat enimmäissaalisrajoitukset vuodelle 2024 ja säilyttänyt pitkäsiima-aluksille asetetut pyyntirajat.

Välimeren yleisen kalastuskomission **GFCM:n** alaisuudessa tehty perinpohjainen työ, jota on tukenut EU:n johdonmukainen kanta alueellisissa kalastushoitojärjestöissä, on johtanut merkittävien päätösten tekemiseen. Tuloksista on mainittava erityisesti kahden monivuotisen hoitosuunnitelman hyväksyminen, dolfinin saalisrajoitusten vahvistaminen Välimerellä, ankeriaan hoitotoimenpiteiden lujittaminen Välimerellä kaikissa elinympäristöissä, myös makeissa vesissä, ja lisätoimenpiteet lasiankeriaan kalastuskuolevuuden vähentämiseksi.

GFCM jatkoi myös Adrianmeren kahden pitkän aikavälin hoitosuunnitelman täytäntöönpanoa suurten saalismäärien varmistamiseksi pitkällä aikavälillä kestävän enimmäistuoton tasolla. Pieniä pelagisia lajeja koskevan monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanon jatkamiseksi GFCM asetti sardelleille ja sardiineille alhaisemmat saalisrajoitukset vuodelle 2024 ja jäädetti pelagisten troolareiden ja kurenuotta-alusten kapasiteetin. Adrianmeren pohjakalakantoja koskevan monivuotisen suunnitelman osalta GFCM asetti enimmäiskapasiteetin sekä pohja-

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1022, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 1).

²⁴ GFCM:n kestävää kalastusta ja vesiviljelyä Välimerellä ja Mustallamerellä koskeva strategia vuodelle 2030, <https://www.fao.org/documents/card/en/c/cb7562en>

²⁵ Neuvoston asetus (EU) 2024/259, annettu 10 päivänä tammikuuta 2024, eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Välimerellä ja Mustallamerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2024 (EUVL L 259, 11.1.2024).

että puomitroolareille, jotta kaikissa viidessä keskeisessä kannassa (kummeliturska, keisarihummeri, meriantura, syvänmerenkatkarapu ja rusotäplämullo) saavutettaisiin kestävä enimmäistuotto vuonna 2026. Neljässä monivuotisessa suunnitelmassa, joilla hallinnoidaan syvänmerenkatkarapukantaa Joonianmerellä, Levantinmerellä ja Sisiliansalmella, vahvistettiin alemmat saalisrajoitukset (kummeliturskan pyyntiponnistuksen hallinnointi mukaan luettuna). GFCM asetti pyyntirajat jalokorallille. Mustanmeren osalta Välimeren yleisen kalastuskomission suunnitelmassa vahvistettiin TAC piikkikampelalle sekä EU: autonominen kiintiö kilohailille.

EU sopi **ankeriasta**²⁶ koskevista toimenpiteistä **Koillis-Atlantilla ja sen läheisillä murtovesialueilla (Itämeri mukaan luettuna)** ja jatkoi kuuden kuukauden kalastuskieltoaikaa. Se sopi myös kalastuskiellosta, joka kattaisi nuorten ankerioiden vaelluksen sekä suojelisi sukukypsiä ankeriaita, jotka vaeltavat merten ja jokien välillä. Näitä toimenpiteitä seurataan tiheästi vuoden 2024 aikana. Komissio seuraa edelleen edistymistä niiden toimenpiteiden täytäntöönpanossa, jotka sisältyvät komission ja eräiden jäsenvaltioiden²⁷ allekirjoittamaan yhteiseen julistukseen²⁸ ankeriaan suojelun tehostamisesta.

3. EU:N KALASTUSLAIVASTON TILA

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laivastot noudattavat kansallisia rajoituksia, joilla säädellään alusten kapasiteettia (bruttovetoisuuden (GT) ja konetehon (kW) osalta). Jäsenvaltioiden, joiden laivastonosat eivät ole tasapainossa niiden kalastusmahdollisuuksien kanssa, on esitettävä toimintasuunnitelmat, joissa esitetään mukauttamiskohteet ja välineet tasapainoon pääsemiseksi sekä selkeä aikataulu täytäntöönpanolle. Julkisella tuella käytöstä poistettua kapasiteettia ei saa korvata uudella kapasiteetilla.²⁹

Alusten määrä, bruttovetoisuus ja koneteho pienenevät vuodesta 2022 hieman: alusten määrä 0,44 prosenttia, bruttovetoisuus 0,52 prosenttia ja koneteho 0,10 prosenttia. Näin ollen EU:n kalastuslaivastoon³⁰ kuului 31. joulukuuta 2023 yhteensä 71 608 alusta, joiden bruttovetoisuus oli 1 305 115 GT ja koneteho 5 226 554 kW.

Jäsenvaltiot ilmoittivat vuoden 2023 kertomuksissaan, että niiden laivastot olivat enimmäisrajojen sisällä ja noudattavat YKP-asetuksen 22 artiklan vaatimuksia. Kansallisten kertomusten perustana olevien tietojen paikkansapitävyyteen ja luotettavuuteen sekä jäsenvaltioiden toimintasuunnitelmien täsmällisyyteen liittyy kuitenkin edelleen huolenaiheita. Joidenkin jäsenvaltioiden mielestä toimintasuunnitelmia ei tarvitse esittää,

²⁶ Asetuksen (EU) 2024/257 13 artikla.

²⁷ Irlanti, Itävalta, Kreikka, Kroatia, Kypros, Liettua, Luxemburg, Malta, Portugali, Romania, Saksa, Slovakia, Suomi, Tšekki, Unkari ja Viro.

²⁸ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5374-2023-ADD-1-REV-1/fi/pdf>

²⁹ Yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artikla.

³⁰ Mukaan lukien syrjäisimmillä alueilla kalastava laivasto.

vaikka joihinkin niiden laivastonosiin liittyy ”punaisia” indikaattoreita³¹, jotka osoittavat, etteivät nämä osat ole tasapainossa.

Arvioitaessa, onko laivasto tasapainossa kalastusmahdollisuuksien kanssa, käytetään eri parametrejä. Esimerkiksi kannattamattomat tai vajaakäytössä olevat laivastonosat voivat viitata siihen, että laivastonosat ovat toistuvasti tai pysyvästi satamassa ja poissa toiminnasta. Vastaavasti jos monet alukset viettävät vähemmän aikaa kalastamassa kuin voisivat, kyseinen laivastonosa saattaa olla liian suuri niihin saatavilla oleviin luonnonvaroihin nähden, joihin alusten toiminta perustuu.

Useista laivastonosista puuttuu edelleen tietoja, joten niiden tasapainoa ei voida arvioida kaikilta osin. Jäsenvaltioita kehoitetaan lisäämään tiedonkeruutoimiaan erityisesti alueilla, joilta saadut tiedot ovat vähäisiä, kuten syrjäisimmillä alueilla. Tätä varten komissio valmistelee sellaisten erityisten suuntaviivojen hyväksymistä syrjäisimpien alueiden tiettyjen laivastonosien tasapainon arvioimiseksi, joilla otetaan käyttöön vaihtoehtoisia menetelmiä tiettyjen tasapainon arvioinnissa käytettävien indikaattoreiden laatimiseksi. Komissio kehottaa vuonna 2023 antamassaan yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevassa tiedonannossa³² jäsenvaltioita lisäämään kalastuskapasiteetin hallinnoinnin avoimuutta ja joustavuutta sekä harkitsemaan käyttämättömän kapasiteetin uudelleenkohdentamista rakenteellisten investointien tekemiseksi aluksiin. Niiden laivastonosien osalta, jotka eivät ole tasapainossa, jäsenvaltioiden on laadittava uusia tai päivitettyjä toimintasuunnitelmia osana kansallisia laivastoraporttejaan.

4. SOSIOEKONOMINEN SUORITUSKYKY

Vuonna 2022 polttoaineen hinta oli korkeimmillaan 1,2 euroa litralta, mutta vuoden 2024 ensimmäisellä neljänneksellä se on vähitellen laskenut 0,8–0,9 euroon litralta. Nykyisillä hinnoilla EU:n kalastuslaivasto voi odottaa tuottavansa noin 2,5 miljardin euron bruttoarvonlisäyksen, kattavansa toimintakustannuksensa ja säilyttävänsä noin 122 000 kalastajan työpaikat ja palkat. Tämä on merkittävä parannus verrattuna vuoteen 2022, jolloin useimmat EU:n kalastuslaivastot eivät pystyneet kattamaan toimintakustannuksiaan.

Vaikka useimpien kansallisten laivastojen odotetaan olevan kannattavia vuonna 2024, sosioekonominen analyysi osoittaa useiden laivastonosien kohtaavan haastavia olosuhteita. Tämä koskee erityisesti niitä, jotka ovat riippuvaisia liikakalastetuista kannoista ja käyttävät energiantensiivisiä pyydyksiä. Sen sijaan laivastonosat, jotka ovat riippuvaisia kestävästi hyödynnettävistä kannoista ja ovat parantaneet energiatehokkuuttaan, suoriutuvat yleensä paremmin ja tuottavat miehistölleen korkeampia palkkoja. Tämä osoittaa, kuinka merkittäviä sosioekonomisia hyötyjä EU:n kalastuslaivastot saavat kalakantojen säilyttämisestä ja energiatehokkuudesta.

³¹ ”Punaiset” indikaattorit osoittavat laivastonosia, jotka eivät ole tasapainossa kalastusmahdollisuuksien kanssa. ”Vihreä” indikaattori osoittaa laivastonosan olevan tasapainossa kalastusmahdollisuuksien kanssa.

³² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle *Yhteinen kalastuspolitiikka tänään ja huomenna: kalastus- ja merisopimus kohti kestävää, tieteeseen perustuvaa, innovatiivista ja osallistavaa kalastuksenhoitoa*, (COM)2023 103 final.

Vaikka polttoaineiden hinnat ovat laskeneet, energia on edelleen yksi EU:n kalastuslaivaston suurimmista kustannuseristä vuonna 2024. Haavoittuvuus johtuu siitä, että monilla laivastoilla on korkea energiantensiteetti ja ne ovat pitkälti riippuvaisia fossiilisista polttoaineista. Tältä osin komissio ehdotti EU:n kalastus- ja vesiviljelyalan energiasiirtymää koskevassa tiedonannossa³³ useita toimia, joilla autetaan EU:n kalastuslaivastoja nopeuttamaan energiasiirtymäänsä ja saavuttamaan ilmastoneutraaliutta koskevan tavoitteen vuoteen 2050 mennessä. Toimiin kuului EU:n kalastus- ja vesiviljelyalan energiasiirtymäkumppanuuden³⁴ perustaminen ja oppaan laatiminen sidosryhmille ja jäsenvaltioille siitä, miten Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa (EMKVR) ja muita olemassa olevia EU:n rahastoja voidaan käyttää parhaalla mahdollisella tavalla energiasiirtymän tukemiseen.

5. PURKAMISVELVOITE

Purkamisvelvoite on yksi YKP:n keskeisistä osatekijöistä. Sen tarkoituksena on varmistaa, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään kestäväällä tavalla, ja pyrkiä lisäämään valikoivaa kalastusta, jotta eläimiä ei päätyisi tahattomaksi saaliiksi lainkaan ja saaliiden poisheittäminen lopetetaan.

Jäsenvaltiot käyttävät kuitenkin enimmäkseen perinteisiä seurantatekniikoita, kuten merellä tehtäviä tarkastuksia, saaliin purkamisen yhteydessä tehtäviä tarkastuksia ja ilmavalvontaa. Pelkästään nämä välineet eivät riitä laittoman saaliiden poisheittäamisen torjumiseen merikalastuksen aikana,³⁵ ja viitteitä laittomaan ja dokumentoimattomaan poisheittämiseen on tosiaan olemassa.

Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät 22. marraskuuta 2023 uudet EU:n valvontasäännöt purkamisvelvoitteen noudattamisen tehokasta seurantaa varten³⁶. Niihin sisältyy suurten alusten, joiden kohdalla purkamisvelvoitteen noudattamatta jättämisen riski on suuri, velvoite asentaa aluksiin sähköiset etävalvontajärjestelmät, joissa on kameravalvontajärjestelmä, viimeistään 10. tammikuuta 2028. Uusien sääntöjen mukaan kameroiden käyttö ei kuitenkaan ole pakollista kokonaispituudeltaan alle 18 metrin aluksilla. Sen vuoksi on tutkittava, miten näitä aluksia voidaan valvoa ja miten varmistetaan purkamisvelvoitteen noudattaminen EU:n laivaston monien alle 18 metrin pituisten alusten ja niiden alusten osalta, joiden kohdalla riskin katsotaan olevan pienempi.

³³ COM(2023) 100 final (eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52023DC0100)

³⁴ [Energiiasiirtymäkumppanuus – Euroopan komissio \(europa.eu\)](http://energiiasiirtymakumppanuus-euroopan-komissio.europa.eu)

³⁵ Useat jäsenvaltiot ovat sopineet osallistuvansa Euroopan kalastuksenvalvontaviraston koordinoimaan etävalvonnan pilottihankkeeseen etävalvonnan tarkastusten parhaiden käytäntöjen oppimiseksi (yksi tai kaksi alusta jäsenvaltiota kohti). Tanska käyttää etävalvontaa Kattegatissa toimivassa keisarihumerin pyyntiä harjoittavassa laivastossa, ja Alankomaat toteuttaa täysin dokumentoitua kalastusohjelmaa muutamien Pohjanmerellä toimivien alusten osalta. Kumpaakaan hanketta ei käytetä valvonta- ja täytäntöönpanotarkoituksiin.

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2842, annettu 22 päivänä marraskuuta 2023, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 1967/2006 ja (EY) N:o 1005/2008 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 ja (EU) 2019/473 muuttamisesta kalastuksenvalvonnan osalta (EUVL L, 2023/2842, 20.12.2023).

Saaliiden täsmällinen kirjaaminen on olennaista kantojen arvioimiseksi, sillä tutkijat käyttävät kalastuspäiväkirjoihin kirjattuja ja tiedonkeruukehysten³⁷ mukaisesti kerättyjä tietoja tieteellisten lausuntojen tukena. Kuten yhteisestä kalastuspolitiikasta vuonna 2023 annetussa tiedonannossa³⁸ korostetaan, tietojen luotettavuus on olennaisen tärkeää myös arvioinneissa, joiden avulla komissio voi päättää, jatketaanko EU:n toimia tai mukautetaanko niitä.

Purkamisvelvoitteessa edellytetään myös *kaikkien matkojen yksityiskohtaista ja tarkkaa dokumentointia*³⁹ ja saaliiden *lukemista tarvittaessa kiintiöihin*⁴⁰. Purettujen saaliiden punnitseminen ja kirjaaminen on olennaisen tärkeää kiintiöiden käytön seurannassa, ja se on ratkaisevaa kalastuksenhoidon onnistumisen kannalta. Komission useiden vuosien aikana tekemät tarkastukset ovat osoittaneet, että jäsenvaltiot eivät aina varmista, että saaliit punnitaan EU:n sääntöjen mukaisesti, ja että todelliset puretut määrät ilmoitetaan usein merkittävällä tavalla väärin.

Sidosryhmät pyrkivät ratkaisemaan näitä ongelmia. Tutkijoiden ja kalastajien väliset tutkimushankkeet ja yhteistyö ovat tuottaneet arvokkaita oppeja valikoivammista kalastusmenetelmistä ja pyydyksistä sekä poisheitettyjen saaliiden hallinnasta purkamisvelvoitetta koskevien sääntöjen mukaisesti. Euroopan meri- ja kalatalousrahasto (EMKR) ja EMKVR myöntävät purkamisvelvoitteen täytäntöön panemiseen taloudellista tukea, jossa julkisen tuen osuus on suuri. Jäsenvaltiot olivat valinneet vuoden 2023 lopussa⁴¹ 302 toimea, joissa purkamisvelvoitteeseen sidottu EMKR:n kokonaisrahoitus oli 58,2 miljoonaa euroa. Useimmilla toimilla pyrittiin lisäämään tahattomien saaliiden lisäarvoa tai laatua,⁴² vähentämään kalastuksen vaikutuksia meriympäristöön ja lopettamaan poisheittäminen.⁴³

Toteutetuista toimista huolimatta purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoon tarvitaan paljon lisätoimia nyt, kun sen voimaantulosta on kaikilta osin kulunut viisi vuotta. Komissio käynnisti tammikuussa 2024 tutkimuksen, jolla tuetaan purkamisvelvoitteen arviointia. Tutkimuksessa kerätään näyttöä siitä, miten purkamisvelvoite on toiminut ja miksi se toimii niin kuin toimii.

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1004, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista unionin puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 kumoamisesta (EUVL L 157, 20.6.2017, s. 1).

³⁸ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle *Yhteinen kalastuspolitiikka tänään ja huomenna: kalastus- ja merisopimus kohti kestävä, tieteeseen perustuvaa, innovatiivista ja osallistavaa kalastuksenhoitoa*, (COM)2023 103 final.

³⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 13 kohta.

⁴⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 Artiklan 1 kohta.

⁴¹ EMKVR:n täytäntöönpanokertomus 2023, meri- ja kalastusasioiden pääosaston julkaisu julkaistaan lähiaikoina.

⁴² Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevan asetuksen 42 artikla.

⁴³ Euroopan meri- ja kalastusrahastoa koskevan asetuksen 38 ja 39 artikla.

6. TÄRKEIMMÄT VIESTIT JA SUUNTAVIIVAT VUODEN 2024 KALASTUSMAHDOLLISUUKSIA KOSKEVILLE EHDOTUKSILLE

6.1. Seuraavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisen keskeiset vaiheet

Valmistellessaan vuoden 2025 kalastusmahdollisuuksia koskevia ehdotuksiaan komissio ottaa huomioon unionin tuomioistuimen 11. tammikuuta 2024 asiassa C-330/22 antamassa tuomiossa⁴⁴ tehdyt päätelmät. Se perustaa ehdotuksensa myös ICESin ja tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean tieteellisiin lausuntoihin, ekosysteeminäkökulma mukaan lukien silloin, kun se sisältyy lausuntoihin, kolmansien maiden kanssa käytävissä kansainvälisissä neuvotteluissa tehtyihin päätöksiin, alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen tekemiin päätöksiin ja sosioekonomiseen analyysiin sekä Läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman pysyvän vaiheen voimaantuloon tammikuussa 2025.

Komissio sisällyttää ehdotuksiinsa mahdollisimman monta kantaa edellyttäen, että tieteelliset lausunnot ovat käytettävissä ja annetaan ajoissa.

Komissio kehottaa jäsenvaltioita ja sidosryhmiä arvioimaan tieteelliset lausunnot heti, kun ne ovat julkisesti saatavilla. Sidosryhmät voivat antaa palautetta tai suosituksia komissiolle itse tai neuvoa-antavien toimikuntien tai kansallisten viranomaisten välityksellä.

Komissio järjestää lokakuusta lähtien useita kuulemisia Yhdistyneen kuningaskunnan, Norjan ja muiden rannikkovaltioiden kanssa. Tavoitteena on saattaa neuvottelut päätökseen ajoissa, jotta neuvottelujen tulokset voidaan sisällyttää maatalous- ja kalastusneuvostossa joulukuussa 2024 käytäviin keskusteluihin.

Kalastusmahdollisuuksien vahvistamisen lisäksi komissio jatkaa yhteisten kantojen kestävän kalastuksen varmistamiseksi pitkin vuotta töitä edistääkseen laajalle levinneiden kantojen jakojärjestelyjä kolmansien maiden kanssa tapauksissa, joissa tällaisia järjestelyjä ei ole.

6.2. Kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen eri merialueille

EU:n yksin hoitamien **Itämeren, Skagerrakin/Kattegatin ja Atlantin** kantojen osalta komissio aikoo ehdottaa TACEja ja kestävän enimmäistuoton mukaisia kiintiöitä silloin, kun vastaava lausunto on saatavilla. Jos hoitosuunnitelma tarjoaa enemmän joustavuutta saalisrajoitusten asettamisessa, komissio voi ehdottaa terveiden kantojen kohdalla kestävän enimmäistuoton vaihteluvälin korkeampien arvojen käyttöä, jos tätä pidetään tieteellisissä lausunnoissa välttämättömänä monivuotisten suunnitelmien tavoitteiden saavuttamiseksi erityisesti sekakalastuksessa. Siellä, missä biomassa on vähentynyt niin paljon, että se jää alle turvallisen biologisen rajan, komissio ehdottaa kantojen elvyttämistä ja korjaavia toimenpiteitä kunkin monivuotisen suunnitelman mukaisesti. Huomiota kiinnitetään siihen,

⁴⁴ Unionin tuomioistuimen tuomio 11.1.2024, Friends of the Irish Environment (Nollatason ylittävät kalastuskiintiöt), C-330/22, ECLI:EU:C:2024:19. Tuomiossa otetaan kantaa tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2020 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2020/123 voimassaoloon luettuna yhdessä asetuksen 1380/2013 9, 10, 15 ja 16 artiklan sekä asetuksen (EU) 2019/472 1–5, 8 ja 10 artiklan kanssa.

että muista keskeisistä kannoista annetaan mahdollisimman pian kestävää enimmäistuottoa koskeva täydellinen lausunto.

Lisäksi komissio vähentää tarvittaessa de minimis - poikkeukset tai korkeaan eloonjäämisasteeseen perustuvat vapautukset ICESin lausunnon mukaisista määristä. Komissio arvioi myös, miten jäsenvaltiot ovat onnistuneet toteuttamaan sellaisia sivusaaliiden nykyisiä vähentämistoimenpiteitä, jotka on hyväksytty mahdollisten pullonkaulatilanteiden lieventämiseksi asetettujen, vain tahattomia sivusaaliita koskevien TACien yhteydessä.

Komissio jatkaa mahdollisuuksien mukaan siirtymistä monivuotisten TACien järjestelmään EU:n yksin hallinnoimien kantojen osalta. Kahdelle EU:n yksin hallinnoimalle kannalle on vahvistettu monivuotiset TACit vuosille 2024 ja 2025. Näin tehokkuus ja ennakoitavuus paranevat EU:n kalastusteollisuuden kannalta. Kyseeseen tulevat kannat valitaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, sidosryhmien ja ICESin kanssa. Jäsenvaltioita pyydetään laatimaan luettelot ensisijaisista kannoista, joille ne suosittelevat kahden vuoden TACEja. Arvioinnin jälkeen komissio pyytää ICESiä arvioimaan yksilöidyt kannat

- i. ICESin monivuotisia lausuntoja koskevien kriteerien mukaisesti
- ii. monivuotisten lausuntojen toteutettavuutta ajatellen ja
- iii. tällaisten monivuotisten lausuntojen mahdollisten vaikutusten osalta.

Yhdistyneen kuningaskunnan, Norjan ja muiden rannikkovaltioiden kanssa yhteisesti hallinnoitavien kantojen osalta EU noudattaa samaa lähestymistapaa kuin EU:n yksin hallinnoimien kantojen osalta. Se perustaa kantansa parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin, tavoitteenaan asettaa kalastusmahdollisuudet kestävän enimmäistuoton mukaisiksi ja neuvotella tarvittaessa Yhdistyneen kuningaskunnan, Norjan ja muiden rannikkovaltioiden kanssa suojelutoimenpiteistä. EU jatkaa yhteistyötä Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan kalastuksen erityiskomiteassa tekemien yhteisten sitoumusten parissa sekä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Norjan kanssa niiden kolmenvälisten sitoumusten noudattamiseksi, joiden tavoitteena on kalastuksen ja jaettujen kantojen hoidon kestävyys. EU on edelleen sitoutunut löytämään kestäviä, tasapainoisia ja kattavia jakojärjestelyjä laajalle levinneille kannoille, joita hallinnoidaan yhdessä muiden rannikkovaltioiden kanssa.

Välimeren ja Mustanmeren osalta on olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot pyrkivät EU:n Läntisen Välimeren monivuotisessa suunnitelmassa ja Välimeren yleisen kalastuskomission suunnitelmissa asetettuihin tavoitteisiin vuodelle 2030 laaditun strategian mukaisesti. Komissio kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan EMKVR:n ohjelmiin liittyviä liitännäistoimenpiteitä. EU:n Läntisen Välimeren monivuotisen toimintasuunnitelman siirtymävaihe päättyy 1. tammikuuta 2025, ja suunnitelman noudattamisessa siirrytään varsinaiseen täytäntöönpanovaiheeseen. Tämä tarkoittaa, että jos kannat ylittävät ennalta varautumisen viitearvot, monivuotisen suunnitelman F_{MSY} -vaihteluvälejä voidaan käyttää joustavien toimenpiteiden soveltamiseksi sekakalastukseen. Kalastusmahdollisuuksia koskevaan ehdotukseen olisi sisällyttävä käytettävissä olevat hallinnointivälineet, F_{MSY} -vaihteluvälit ja korvausmekanismi pyydysten valikoivuuden ja alueellisten kalastuskieltojen parantamiseksi. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea arvioi monivuotisen

suunnitelman täytäntöönpanon edistymistä vuosittain. Komissio on myös käynnistänyt kutakin kestävyuden näkökulmaa käsittelevän työn, tarkoituksenaan raportoida heinäkuussa 2024 Läntisen Välimeren monivuotisen suunnitelman vaikutuksista asianomaisiin kantoihin ja kalastuksiin.

Yhteinen kalakantojen hoito on tarpeen myös kestävä kalastuksen varmistamiseksi kansainvälisillä vesillä ja toimintaedellytysten tasoittamiseksi Välimerellä ja Mustallamerellä. Sen vuoksi vuoden 2025 kalastusmahdollisuuksia koskeva ehdotus kattaa Välimeren yleisen kalastuskomission nykyiset toimenpiteet ja lisätoimenpiteet, jotka hyväksytään komission vuotuisessa istunnossa marraskuussa, mukaan lukien tärkeät toimenpiteet Adrianmeren pienten pelagisten lajien ja pohjakalalajien monivuotisten suunnitelmien täytäntöönpanemiseksi, sekä pitkän aikavälin toimenpiteet ankeriaan ja jalokorallin hyväksi. Mustanmeren lajien osalta komissio ehdottaa piikkikampelalle ja kilohailille TACeja ja kiintiöitä Välimeren yleisen kalastuskomission vuotuisessa istunnossa hyväksyttävien toimenpiteiden mukaisesti komission pilottitutkimusten ja tutkimusohjelmien tulosten perusteella.

Välimerellä ja Mustallamerellä saavutettua edistystä on jatkettava ja nopeutettava Välimeren yleisen kalastuskomission lokakuussa 2023 pidetyn korkean tason konferenssin ja vuoden 2024 kalafoorumien tulosten pohjalta. Toimia on keskitettävä paremmin Välimeren yleisen kalastuskomission ja FAO:n pienimuotoista kalastusta käsittelevässä huippukokouksessa (heinäkuu 2024) ja alueellisessa vesiviljelykonferenssissa (joulukuu 2024). Nämä ovat tärkeitä virstanpylväitä prosessissa, jossa valmistellaan seuraavaa MedFish4Ever-julkilausumaa seuraavaa, vuonna 2026 pidettävää ministerikokousta varten. Kaikkien jäsenvaltioiden on jatkettava toimia kalastuksen kestävyuden saavuttamiseksi, koska tämä on perusta kestäväälle kalastusalueelle ja näiden merialueiden ekosysteemien suojelulle.

Ankeriaan suojelua on parannettava kiireellisesti. Sen lisäksi, että komissio seuraa tiiviisti vuoden 2024 kalastusmahdollisuuksien täytäntöönpanoa ja arvioi vuoden 2025 toimenpiteitä merivesien osalta, se kehottaa jälleen jäsenvaltioita EU:n meriä koskevan toimintasuunnitelman mukaisesti päivittämään ankeriasasetuksen⁴⁵ mukaiset ankeriaanhoitosuunnitelmansa ottaen huomioon EU:n ympäristölainsäädännöstä johtuvat oikeudelliset velvoitteensa. On tärkeää tehostaa toimenpiteitä sisävesillä tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi, koska ankeriaskuolevuus sisävesillä on merkittävää ja edellyttää kiireellisiä korjaavia toimia. Vuoropuhelun ja prosessin helpottamiseksi komissio järjesti 24. huhtikuuta 2024 ankeriaanhoitoa koskevan teknisen työpajan meriä koskevan toimintasuunnitelman puitteissa. Välimeren yleinen kalastuskomissio valmistelee parhaillaan ankeriasta koskevia tulevia pitkän aikavälin toimenpiteitä, jotka kattavat kaikki elinympäristöt, myös sisävesialueet.

⁴⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2007, annettu 18 päivänä syyskuuta 2007, Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä.

7. PÄÄTELMÄT

EU:n kalastusalan yleinen kestävyys parani edelleen vuonna 2023 jatkuvien toimien ansiosta. Näin on erityisesti Atlantin EU-vesillä. Itämeren tilanne on kuitenkin edelleen äärimmäisen huolestuttava, sillä aiemmin merkittävät kaupalliset kannat vähenevät edelleen monien lähteiden aiheuttamien paineiden vuoksi. Välimeren ja Mustanmeren osalta tarvitaan enemmän toimia ja enemmän sitoutumista tilanteen hallitsemiseksi, vaikka joidenkin kantojen tila onkin viime aikoina parantunut.

Ilmastonmuutos vaikuttaa ihmisen toimintaan ja paineiden voimakkuuteen sekä näiden välisiin yhteyksiin. Kalakantoihin kohdistuvan paineen torjumiseksi on ratkaisevan tärkeää, että jäsenvaltiot panevat EU:n lainsäädännön kaikilta osin täytäntöön ja että kaikki sidosryhmät toteuttavat yhteisiä toimia kalakantoihin kohdistuvan paineen vähentämiseksi. EU torjuu merten pilaantumista useiden lainsäädäntö- ja politiikka-aloitteiden kautta saasteettomuustoimintasuunnitelman puitteissa.⁴⁶

Komissio pyrkii vuoden 2025 kalastusmahdollisuuksia koskevilla ehdotuksillaan edistämään edelleen kalakantojen elpymistä, vakiinnuttamaan jo kestäväällä tasolla olevien kalakantojen tilan sekä parantamaan kalastajien selviytymiskykyä.

Kukoistava kalastusala on avainasemassa Euroopan rannikkoyhteisöjen säilyttämisen kannalta ja kestävämpiin elintarvikejärjestelmiin siirtymisen hallinnassa. Kuten kalatalous- ja meripaketissa todetaan, on ratkaisevan tärkeää sitoutua yhdessä siihen, että merialueemme ja eurooppalainen kalastus ovat tulevaisuudessa toimintakykyisiä.

Komissio pyytää jäsenvaltioita, neuvoa-antavia toimikuntia, sidosryhmiä ja yleisöä antamaan palautetta tästä tiedonannosta 31. elokuuta 2024 mennessä.

⁴⁶ Näitä aloitteita ovat muun muassa raja-arvojen asettaminen merten roskaantumiselle, vedenalaiselle melulle, ravinteille ja epäpuhtauksille meristrategiapuitedirektiivin nojalla sekä raja-arvojen saavuttamiseksi toteutettavien toimenpiteiden täytäntöönpano. Ks. COM(2021) 400 final.

SUUNNITELTU AIKATAULU⁴⁷

Ajankohta	Toimenpiteet
Touko–marraskuu 2024	ICESin tieteellinen lausunto
Kesäkuu – elokuun loppu 2024	Julkinen kuuleminen tiedonannosta
Elokuun loppu 2024	Komissio hyväksyy Itämeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksen
Syyskuun puoliväli 2024	Komissio hyväksyy Välimeren ja Mustanmeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksen
Lokakuu–joulukuu 2024	Vuotuiset neuvottelut kalastusmahdollisuuksista Koillis-Atlantin osapuolten kanssa
Lokakuu 2024	Itämeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous Koillis-Atlantin laajalle levinneitä kantoja koskevat neuvottelut rannikkovaltioiden kanssa
Lokakuun loppu 2024	Komissio hyväksyy Atlantin ja Pohjanmeren kalastusmahdollisuuksia koskevan ehdotuksen
4.–8. marraskuuta 2024	Välimeren yleisen kalastuskomission vuosikokous
12.–15. marraskuuta 2024	NEAFC:n vuosikokous
1. joulukuuta 2024	Tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean kantoja koskeva arviointi ja hoitoa koskeva lausunto
Joulukuu 2024	Atlantin ja Pohjanmeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous Välimeren ja Mustanmeren kalastusmahdollisuuksia käsittelevä neuvoston kokous

⁴⁷ EU:n vesillä ja tietyillä EU:n ulkopuolisilla vesillä alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kautta hallinnoitavien kantojen kalastusmahdollisuudet hyväksytään alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vuosikokouksen jälkeen tarkistamalla määräajoin neuvoston asetusta, jolla kalastusmahdollisuudet vahvistetaan.

